

Kärlek och bön för fienden

"Men Jesus sade: Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör." Luk. 23:34

Det första ord som Jesus uttalar på korset är att han ber för sina bödlar och säger: "Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör." Det är nu vår tröst att denne överstepräst har bätt för dem som korsfäste honom, det vill säga för oss alla. Liksom han lider för oss alla, så ber han också för oss alla. Så är också de som korsfäster honom inte endast de judar och hedningar som lade händerna på honom och naglade fast honom vid korset, utan även vi – och hela världen. För det är allas våra synder som har korsfäst, sårat och törnekrönt honom.

Om inte dina och mina synder hade fäst Kristus vid korset, så hade väl de andra måst lämna honom i fred. Om inte Kristus, som den rätte översteprästen och Guds Lamm, själv hade inställt sig till att med sitt offer betala för hela världens synd och död, så hade judar och hedningar inte haft makt att behandla honom som de gjorde. Därför sträcker sig denna bön över hela världen. För när Kristus ber för dem som korsfäster honom, så ber han också för oss och alla människor – vi som med våra synder förorsakat hans kors och död. Och han ber inte för att fördöma oss utan för att göra oss saliga.

Därför ska vi inte se på korset där Kristus led som något annat än ett altare, där han offrade sitt liv för våra synder och bad mitt under sitt lidande. På det sättet skulle han fullgöra sitt prästerliga ämbete och ge oss nåd, så att vi skulle bli lösta från synden och befriade från den eviga döden. Ty den som borttager synder, han tar också bort döden. Det beror på att döden är syndens lön, som Paulus lär i Romarbrevet (6:23). Där synden är borta där har döden inte mer någon makt. Där döden är borta, där är även helvetet och djävulen borta, och i stället är idel rättfärdighet, liv och salighet för handen.

Eftersom nu Kristus genom sitt offer och sin bön på korset har tagit bort synden, har varken död, djävul eller helvete rätt till oss. Allt detta har Kristus uträttat på korset, inte genom våra gärningar och vår förtjänst, utan genom sin kropp och sitt blod. Det skedde när han blev till en förbannelse för oss, dog för våra synders skull på korset och bad för syndarna.

Låt oss därför öppna våra hjärtan och se vår överstepräst, Kristus, i hans rätta prydnad. Om du vill bedöma honom efter det yttre, hur eländig och jämmerlig han häng-

er på korset, så ska du visserligen inte finna någon prydnad hos honom. Men om du tar Guds ord till råd och ser in i Kristi hjärta, ska du finna en prydnad, smyckad med alla dygder, och en sådan skatt som du aldrig tillräckligt ska kunna tacka honom för.

För han är först smyckad med den härliga lydnaden mot sin Far, att han honom till viljes och ära, så låter ta livet av sig. Vad det är för en härlig prydnad kan vi inte se i det här livet. Men av Guds ord kan vi förstå så mycket som att alla ädelstenar, pärlor, sammet och guld inte är någonting i jämförelse med den.

Den andra prydnaden är den stora kärleken till oss. Hans hjärta är helt och hållet sysselsatt med hur vi ska bli hjälpta. Så djupt och fokuserat har vår nöd legat på hans hjärta att han inte på något sätt brytt sig om sitt eget lidande eller haft ens en enda tanke på det.

Han ber för oss: "Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör." Vem kan visa en sådan kärlek och prydnad? Hans hjärta är fullt av eld, mer än all världen kan fatta och förstå. Under sitt största lidande är det som om han inte såg

eller kände det, utan han tänker, ser och sörjer enbart för vårt elände, för vår nöd och sorg.

Är inte detta en stor och brinnande passion? Om någon tänkte på att hjälpa sina fiender med sin egen smälek, hån och spott, och mitt under sitt lidande inte sörjde för något annat än att de skulle bli hjälpta, så måste var och en bekänna och säga: Det är en större kärlek än om far eller mor skulle gå genom eld för att rädda sina barn. För hos föräldrarna finns ett faders- och modershjärta som gör att de inte känner sin egen olycka och smärta.

Men Jesus tänker inte på sin egen nöd, utan han är upptagen endast med hur hans fiender ska kunna bli hjälpta.

Så är också vår Herres Kristi hjärta så brinnande i honom, att han glömmer lidande och smälek, möda och sår – och ber för oss. Han säger till sin Far: Far, förlåt dem, för jag lider allt detta för deras skull. Och hans bön har blivit besvarad. Han har utplånat våra synder och försonat oss med Gud, om vi bara tror detta av hjärtat.

*I de dyra böneorden
ett försvar för mig jag ser:
han som bad för oss på jorden,
än i himlen för oss ber,*

*och när jag min synd begråter,
Fadern mig i nåd förlåter.
Pris och ära vare dig,
Herre Jesu innerlig.*

MARTIN LUTHER

Evangelisk själsapis för hemmet

Tisdag. Dymmelveckan, s. 213

Bibliska betraktelser för var dag i året ur Dr M Luthers Skrifter
Stockholm 1882. Bearb. av red.

Begrunda

är en bilaga till
*Till Liv – evangelisk-luthersk
Missionstidning* – organ för
Evangelisk Luthersk Mission –
Bibeltrogna Vänner (ELM).

Äldre artiklar i urval samt arkiv
återfinns på www.begrunda.nu

Redaktionsråd

Daniel Ringdahl
Martias Lindström
Peter Henrysson (redaktör)
Tel. 046-211 84 61
begrunda.red@tillliv.se

Prenumeration

Helår 120 kr/år för *Till Liv*-prenumerant
Helår 150 kr/år för övriga (två nummer/år)
Kontakta:
Rebecka Carlsson
Hanaskogsvägen 590
291 95 Färlöv
prenumeration@tillliv.se

Kan rekvireras

som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 75 kr/ex.

Grafisk form

Isak Engström
Design för Livet HB
design@tillliv.se